ATILIM

Kurucusu İ. Bilen — Yıl 11, sayı 5 (124)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı — 1 Nisan 1984

Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

Zindanları boşaltalım!
Roket değil, iş, ekmek özgürlük!

TKP MK GENEL SEKRETERİ HAYDAR KUTLU
YEREL SEÇİMLERİN SONUÇLARINI DEĞERLENDİRDİ:

EVREN-ÖZAL DİKTATÖRLÜĞÜNE KARŞI

Şimdi görev "parlamento" dışında muhalefeti daha da yükseltmektir

● SAHTE PARLAMENTONUN MASKESİ DÜŞTÜ. HALK EVREN-ÖZAL İKİLİSİNİN SERÜVENCİ GİDİŞİNİ ONAYLAMIYOR.

● KOMÜNİSTLER, SOL GÜÇLERİN, TÜM ULUSAL DEMOKRATİK GÜÇLERİN BİRLİĞİ İÇİN ÇABALARINI ARTIRACAKTIR.

Topraklarımıza Amerikan roketlerinin yerleştirilmesini önlemek... Zindanları boşaltmak, politik tutukluları kurtarmak... Sendikal hakları kazanmak... Emekçilerin kemerlerinin sıkılmasına son vermek... Ekonominin ulusal temellerini yıkımdan korumak...

ANCAK İŞÇİLERİN, TÜM EMEKÇİLERİN YIĞINSAL, BİRLEŞİK SAVAŞIMIYLA OLANAKLIDIR

25 Mart günü yapılan yerel seçimlerin sonuçları ve önde duran görevler üzerine TKP Merkez Komitesi Genel Sekreteri Haydar KUTLU yoldaş, 30 Mart 1984 günü TKP'nin Sesi radyosunda bir konuşma yaptı. Haydar KUTLU yoldaşın konuşmasının tam metnini gazetemizin 5. sayfasında bulabilirsiniz.

KURTULAMAZLAR

"Anavatan Partisi cuntacı generallerden ayrı bir partidir. Türkiye'yi modernleştirecek olan yeni sağı temsil ediyor". Tekelci, büyük basının Amerikalı ustalarından öğrendiği "modern" propaganda yöntemleriyle Özal'ın partisine yakıştırmaya çalıştığı bu görüntü uzun ömürlü olmadı.

Yerel seçimler öncesinde Evren ile "muavin"i Özal'ın kolkola yolaldığı daha açık görüldü. Özal'ın, cezaevlerinde işlenen cinayetlerin, işkencelerin suçuna ortak olduğunu, tutuklu yakınları kendi deneyleriyle kavradılar. "İnsani amaçlarla" İncirlikten desteklenen Amerikan 6. Filosu'nun Beyrut'da söndürdüğü her ocağın sorumluluğuna militarist generallerle birlikte ANAP'ın da katıldığı gizlenemez oldu. Bu bezirganlar partisinin toplumu modernleştirme programının, sosyal adalet vaadlerinin sahteliğini yalnızca komünistler, öteki sol güçler değil, seçimlere katılan farklı eğilimlerdeki burjuva muhalefet partileri de açığa vurdu. Hatta sağcı-tutucu bir çizgideki DYP başkanı Avcı, Anavatan Partisi'ni Amerika'dan, holdinglerden destek almakla suçladı.

İstanbul'daki seçim mitinglerinde "Kahrolsun Amerikan emperyalizmi", "zindanlar boşalsın" vb. belgiler yığınsal olarak yükseldi.

Ve işbirlikçi oligarşinin, Özal'ın halka karşı psikolojik savaş aracı boyalı basının "nurlu ufuklar" edebiyatı giderek işlemez oldu.

İşte bu koşullardadır ki, seçimlere iki gün kala antikomünist şok taktiğine başvuruldu. Tek bir merkezden çıktığı kanıt aramaya gerek olmayacak kadar açık bir kampanya önce boyalı basında başlatıldı. Ardından cunta partilerinin başları ve yerel örgütleri kervana katıldılar: İki gün boyunca gırtlakları patlayıncaya kadar "Bize karşı çıkanlar TKP ile aynı safta olanlardır" diye bağırdılar. "Komünizm hayaleti" her ili, her kasabayı dolaştı, boyalı gazetelerle her eve girdi.

Değil yalnızca kafalarının içindekiler, evlerinde kullandıkları tuvalet kağıtlarına kadar her şeyleri yabancı malı olanlar, "Amerikalı ne söylerse doğru söyler, Amerika için iyi olan her şey bizim için de iyidir" diyenler, "dış güç TKP"ye karşı vatanın aslan bekçileri kesiliverdiler. Halkın değişim isteğinin, ülkenin nesnel gelişme gereksinimlerinin istediklerinin tam tersini yapmayı politika sayanlar, rengarenk sayfaların, çıplak kadın resimlerinin ve foto romanların, abartılmış cinayet-intihar haberlerinin, dedikoduların arasına gizlenerek, halkın beynine "doğru olan TKP ne diyorsa onun tersini yapmaktır" fikrini sızdırmaya çalıştılar.

Varsınlar, bunlarla işçi sınıfının bilinçli evlatlarının, ulusal bağımsızlık ve sosyal kurtuluş savaşının yiğit savaşçılarının partisinin politik etkisini ve saygınlığını yıpratmaya çalışanlar, şimdi bu en kaba, en iğrenç antikomünist taktiğin, parlamento dışı muhalefetin oylarının % 43'de kalmasındaki başarı payını hesaplayıp dursunlar. Ulusal demokratik güçler, hiçbir şeyi takmaz pozları kesen Evren-Özal ikilisinin tahakkümüne karşı çıkan güçler bundan ne ders çıkaracaklar? Hangi yolu tutacaklar? Antikomünizmin, antisovyetizmin yalnız komünistlere değil, tüm yurtsever güçlere, demokrasinin kararlı-kararsız tüm yandaşlarına kadar, sağ duyulu her insana yönelen bir silah olduğunu kavrayabilecekler mi?

Arkası 8. sayfada

PARTİ YAŞAMI

Daha güçlü TKP için komünist yarışma

Yarışma başladı. Artık her örgüt, her komünist, her devrimci, yurtsever , Merkez Komitesi 1. Plenumunun almış olduğu parti merkez organlarına haber ve yazı gönderme yarışması kararı ile baş başa. Şimdi bu, gündemlerin hazırlığı yapılacak işler bölümünden, gerçekleştirilecek işler bölümüne aktarılıyor.

İlk mektuplar gelmeye başladı bile. Kimi yarışmacılar 1 Nisanı beklemeden bir yıl boyunca göndereceklleri mektup sayısını, altına atacakları imzayı bildirdiler. Ve daha şimdiden öne geçtiler.

Yarışmaya katılmak için çok şey gerekmiyor. Bir kalem, bir kağıt. Bir de zarf ve pul. Adres belli. Başka? Başka, yazacak şey gerek. Bunun için de faşist zorbalık ve kapitalist sömürüye karşı derin bir nefret, emekçi halkımız için sonsuz bir sevgi besliyor olmak gerek. Kim ki partinin davasına baş koymuş savaşların içindedir, kim ki aklı, yüreği onlarla beraberdir, onun söyleyecek sözü olmasın, olmaz.

Bu bir komünist yarışma. Bu organlar komünist partisinin organları. Yüreği halkı için, sınıf kardeşleri için, ülkesi için çarpan herkese açık. Kapitalist toplumun tüm gösterişçi değerleri uzak dursun. Bize yazan her işçi, her emekçi köylü, her aydın, her genç kendini dostların arasında bulacaktır.

Kimden gelirse gelsin, imzanın arkasında partili, partisiz kim olursa olsun, her mektup bizim için değerlidir. Hepsi titizlikle ele alınacaktır. Mektuplardan çıkan her haberden, her yazıdan yararlanılacak, hiç bir soru yanıtsız kalmayacaktır. Ve elbette, yapılan her öneri olanaklar ölçüsünde değerlendirilecektir.

Yarışmaya katılanlar gönderdikleri haberlerle, yazılarla yalnızca parti organlarını beslemekle kalmayacaklar. Onlar böylece, partinin ideolojik faaliyetinin iyileştirilmesi çalışmasında da doğrudan yer almış olacaklar. Yarışmaya gelen mektuplar, ideolojik cephede çalışan kadrolarımızın sistematik olarak emekçilerin, militanların görüşlerine, önerilerine kulak vermesini sağlayacaktır. Bu, kadrolarımızın ideolojik sorunlara daha ayrıntılı yanaşmasına yardımcı olacak, çalışmaların niteliğini yükseltecektir.

Parti işçi sınıfının, halkın hizmetindedir. Parti basını da öyle. Kampanya organların bu niteliğini yükseltecek, partinin emekçilerle bağlarını güçlendirecektir. Yarışmaya katılanlar sadece ideolojik çalışmaların değil, tüm parti faaliyetinin iyileştirilmesine katılmış olacaklar.

Kampanya bir yönüyle de parti faaliyetinin emekçi yığınlar tarafından denetlenmesinin aracıdır. Yayın organlarının kollektif yapısının güçlenmesi, partinin de kollektif yapısının, demokratik işleyişinin güçlenmesi demek

Arkası 8. sayfada

Örnek gönüllü muhabir

Şimdiye kadar Doğudan imzasıyla gönderdiğimiz yazılar bir elin yazısı değil. Birçok elin, yüreğin, kafanın düşünceleri, izlenimleri, incelemeleri. Radyomuzun redaktörlerince örnek gönüllü muhabir olarak seçilmemiz hepimizi çok sevindirdi. Daha da çok yazmak için moral verdi, özendirdi.

Bu başarı yalnız bizim değil, partimizindir. Yol, yöntem ve perspektifi partimiz vermiştir. Bizim isteğimiz tüm ülke düzeyinde sürekli, kalıcı gönüllü muhabirler ağının oluşturulmasıdır. Muhabirler gökten inmeyeceğine göre, bu, ancak partimizin yerel örgütlerinin girişimleriyle gerçekleştirilebilir .

Bir çok yoldaşımız, dostumuz yazma cesareti gösteremiyor, çekiniyor. Ama, ancak biz yazarsak parti organları beslenir, daha da iyileşir. Bundan sonra "Doğudan" imzalı mektuplar bölgenin çeşitli yerlerinden gelecek.

Doğudan

Üniversite gençliğinin savaşım deneyimleri

İTÜ Aralık direnişinden

Üniversite gençliği YÖK'e karşı sessiz kalmıyor. Bunun bir örneği geçtiğimiz Aralık ayında İTÜ'de verildi. YÖK'ün ve Üniversite yönetiminin antidemokratik sınıf geçme ve vize uygulamaları üzerine, tüm İTÜ'de geniş bir dilekçe kampanyası başlatıldı. Önce yaygın bir ön çalışma yürütüldü, hakların verilmediği ancak savaşımla alınabileceği anlatıldı. Dilekçe verileceği günün sabahı, öğrenci bürolarının önü kalabalıklaşmaya başladı. Koridorlara asılan afiş ve bildiriler öğrencilerin eylem gücünü ve kararlılığını pekiştirdi. Sonunda uzunca bir kuyruk oluştu ve dilekçeler verildi. Birçok demokrat arkadaş aktif sorumluluklar üstlendiler. Arada kurulan iletişim sayesinde, eylem, dağınık yerlerdeki tüm İTÜ binalarında aynı günde gerçekleşti. Okula çağrılı olan gazeteciler aracılığıyla basına da yansıdı.

Bu girişim karşısında üniversite yönetimi paniğe kapıldı, öğrencileri caydırmaya yeltendi. Ama dilekçe sayısı 5 bini aştı. Bu yığınsal çıkış hemen sonuç getirmediyse de, YÖK ve Üniversite yönetimi alınan kararlar karşısında öğrencilerin sessiz kalmayacağını anladılar. Biz kendi gücümüzü sınadık. Kimi öğretim görevlileri öğrencilere daha hoşgörülü davranmaya, hatta destek vermeye başladılar.

Dekanlardan kesin yanıt gelmeyince yeni bir kampanya başlatıldı. TBMM Başkanlığına mektup göndererek, istemlerimizin Mecliste yankılanmasını amaçladık. Bu kez daha hazırlıklı ve daha planlı bir çalışma yürütülmesine özen gösterildi. Ön çalışma grupları kuruldu. Gazete ve dergiler dolaşıldı, sorun aktarıldı. Daha somut iş bölümü yapılabildi: Gazetecilerin çağrılması, dilekçe, kağıt ve zarfların önceden alınıp hazırlanması, herkesin çevresinde çalışma yürütmesi, dilekçe vereceklerin aynı saatte aynı yerde olmasının sağlanması. Bu ve benzeri işlerde ilerici, yurtsever arkadaşlar örnek bir beraberlik gösterdiler. Sonuçta dilekçeler yağmaya başladı.

Bu iki yığınsal eylem hepimize çok şeyler kazandırdı. İnsanlar birbirlerini tanıdılar. Bir çok yeni arkadaş savaşıma girdi. Her olayı, her olguyu, her gelişmeyi savaşımımızın ana hattına bağlamayı, bunu tutarlı bir şekilde açıklamayı ilke edindik. Böylece faşist diktatörlüğün yüzünü daha açık sergiledik.

İTÜ'de gerçekleştirilen bu iki eylem, yığınların somut istemlerine sahip çıkıldığı ölçüde, faşist diktatörlük koşullarında yığınsal çıkışların olanaklı olduğunu gösterdi. Yine, antifaşist gençliğin eylem birliğinin yaşamsal önemde olduğunu ortaya koydu. Eğer daha ileri birliktelikler sağlansaydı, çıkışlar çok daha güçlü olacaktı.

YÖK'e karşı savaşıma en geniş öğrenci kesimlerini çekmek için çalışmalarımız kat kat artırmalıyız. Bu yolda eylem birliğini sağlamak ve YÖK'e karşı savaşımı faşist diktatörlüğü yıkma savaşımıyla bütünleştirmek görevimizdir. İlerici gençler, İTÜ devrimci geleneğinin sürdürülmesi için Harun Karadeniz' lerin, Vedat Demircioğlu'ların yolunda savaşımlarını sürdürüyorlar, sürdürecekler dir.

K. YALIN - İSTANBUL

KÜRTLERE YAPILAN BASKILARA SESSİZ KALMAK PENTAGONA HİZMET OLACAKTIR

B. GÜNER

Şubat sonu- Mart başında Türk savaş uçakları İran'daki Kürtler üzerine bomba yağdırdı. Dışişleri Bakanlığı olayı yalanladı. TKP'ye ulaşan haberler ise, saldırının yapıldığını doğruluyor. Saldırıyı, Halefoğlu'nun Tahran gezisi izledi. Hürriyet gazetesinde Kışlalı, Halefoğlu'nun "İran yöneticilerini Türkiye'nin İran-Irak savaşındaki tarafsızlığına inandırdığını" (12. 3.1984) yazdı. 1983 Mayısında da Türk askerleri Irak'daki Kürtlere yönelik bir saldırı gerçekleştirmiş, ardından da o zamanki Dışişleri Bakanı Türkmen Bağdat'a gitmişti. Kürt ulusal hareketini ezmede çaresiz kalan İran ve Irak yönetimlerine verilen bu desteklerle, faşist rejim, kendi payına istediği kadar İran-Irak savaşında "tarafsız" olduğunu göstermeye kalkışsın. Yapılanların, hem Irak, hem de İran üzerinde NATO üyesi Türkiye'nin ekonomik, politik ve askersel etkinliğini artırma çabalarıyla, Irak ve İran'daki Kürtlere yönelik operasyonların bölgeye yönelik Amerikan askersel planlarıyla bağlı bulunduğunu hiçbir şekilde örtbas edemez.

Şubat sonu - Mart başı, İran-Irak savaşının keskinleştiği günlerdi. Baştan beri bu anlamsız savaştan, bölgedeki askersel varlığını artırma yolunda alabildiğince yararlanan ABD, aynı günlerde Körfez'deki tüm öteki ülkeler üzerinde baskıyı artırdı. Bunlardan İran-Irak savaşına ABD'nin aktif karışması için bir "çağrı"da bulunmalarını istiyordu. Yine aynı günlerde, ABD'nin Basra Körfezine müdahalede, Türkiye'deki Amerikan üslerinden de yararlanmayı düşündüğü bir kez daha ortaya çıktı. İncirlik oldu-bittisiyle ağzı yanan geniş güçler, kaygılarını dile getirmeye başladılar. Milliyet'te M.A.Birand, herkesin, "İran'a bir Batı müdahalesinin ancak Türkiye'deki Amerikan üslerinden yapılabileceğini"(26.2.1984) gördüğünü,"savaşın büyümesinin, Amerikan direkt müdahalesinin Türkiye üzerinden geçirtme zorunluluğunu yaratabileceğini" (29.2.1984 Mill.) yazdı. "Eğer gerçekten Irak savaşı ciddi boyutlara ulaşacak olursa ve ABD bu savaşa katılmaya karar verirse, Türkiye'ye de önemli görevler düşmektedir" diye yazan Dilipak, Milli Gazete'de böyle diyordu. "Reagan Türkiye'yi bir sıçrama taşı, bir maşa olarak kullanmak istemektedir" (29.2.1984).

Türkiye'de aklını peynir ekmekle yememiş çok çeşitli çevrelerin Amerikan üslerinin varlığının yarattığı tehlikelere dikkat çektiği bir ortamda, Günaydın gazetesinde Washington'un Türkiye'deki "hoparlör"lerinden emekli büyükelçi Nuri Eren'in bir yazısı yayınlandı. 25 Şubat 1984 günlü Günaydın'da yer alan bu yazısında Eren, "Rus yardımıyla İran ve Irak'da özgür Kürt devleti kurulması planları"nın varlığını öne sürüyor ve "Batılı" politikacıların, Türkiye'nin, "az zahmetle" bu planları bozmada "çok önemli bir rol oynayacağı" görüşünde olduklarını aktarıyordu.

İşlenen motif, oynanmak istenen oyun bellidir. Pentagon, ülkemizdeki Amerikancı güçler, Türkiye'ye bölgede verilen saldırgan role, sözde de olsa bir gerekçe aramaktadırlar. Amaçlanan kara ünlü "Sovyet tehditi" yalanını "Kürt tehditi" yalanı ile bir güzel birbirine karıp, "ekonomik çıkarlar", "toprak bütünlüğü" paravanası ardında yıllardır süren antisovyetik ve şovenist propagandalarla şaşırtılmış olan, ama Türkiye'nin barışçı bir dış politika izlemesini savunan geniş güçleri yanıltmaktır. "Sovyet tehditi" ile örülmüş "Kürt tehditi" masalı: Türkiye'deki Amerikan üslerinden Amerikan Çevik Kuvvetlerinin Irak'a, İran'a ya da bölgedeki bir başka devlete saldırmasının olanaklarını yaratmak, kamuoyunu buna hazırlamak için gericiliğin kullandığı silah şimdi budur. Türkiye'nin Pentagon planları doğrultusunda bölgedeki "aktif rol oynamasını" sözde "haklı" gösterecek gerekçe budur. Bu, aynı zamanda Doğu Anadolu'ya yerleştirilmek istenen Amerikan roketleri için de gerekçe yapılmak istenecektir.

Şimdi, tüm barış yanlısı ve yurtsever güçler, çok daha uyanık olmalıdır. Bu durum, bilinçli işçilerin, devrimci aydınların şovenizm zehirine karşı savaşımı daha da yükseltmesini gerektiriyor. Çünkü Amerikancı güçler, ülkemizin serüvenlere sürüklenmesinden çıkarı olanlar, "Kürt tehditi" motifini daha kapsamlı işlemeye çalışacak, şovenizm zehirini akıtmayı tırmandıracaklardır. Oysa ülkemizi, Türk-Kürt emekçi halkımızı bekleyen tehlikeler son derece büyüktür. Doğu Anadolu'ya Amerikan roketlerinin yerleştirilmesi planlarının iyice açığa çıktığı, Amerikan Çevik Kuvvetlerine Türkiye Kürdistanı'nındaki yeni ve eski üslerde geçiş, üslenme hakları tanındığı, militarist generallerin bölgede kaba kuvvet ve silah gücüyle "sahaya çıkmak" için ısınma hareketleri yaptığı şu günlerde, şovenizmin her türüne karşı savaşım dirimsel önem taşıyor. Şimdi, Türk-Kürt tüm yurtseverlerin güçbirliğini sağlayacak bir güven ortamının yaratılması için girişimler, her zamankinden daha çok yoğunlaştırılmalıdır. Şimdi barışın korunması için, Türk ve Kürt tüm barış güçlerinin birliğinin, Türkiye barış güçlerinin Sovyetler Birliği ile dayanışmasının her zamankinden daha zorunlu olduğu ortadadır.

Bu adamı iyi tanıyın

●Mehmet ERGÜL

"Amerika'nın ekonomik ve askeri yardımlarına ihtiyacınız olduğu sürece, bizim düşüncelerimizi dikkate almak zorundasınız. Neyin haklı, neyin haksız, neyin doğru, neyin yanlış, neyin özgür, neyin tutsak olduğu konusunda bizim düşüncelerimize azami dikkati göstermek zorundasınız. İş bu kadar basittir." (Cumhuriyet, 29 Şubat 1984)

ABD'nin Ankara'daki büyükelçisi Robert Strausz Hupe'un bu sözleri yurtsever çevrelerde büyük tepkilerle karşılandı. Ama Türkiye'yi yönetenler Amerika'nın sözünün dışına çıkmamayı temel politika ilkesi belleyenler, kıllarını bile kıpırdatmadılar.

Washington ile Türkiye gibi ülkeler arasındaki ilişkilerin gerçek özünü bu denli açık dile getirmekten çekinmeyen ABD büyükelçisi Hupe'u biraz daha yakından tanımakta yarar vardır. Kimdir bu "Mr. Hupe"?

1903 yılında Avusturya'da doğan Hupe, 1939 yılında Pennsylvania Üniversitesi'nde öğretim üyeliğine başladı. Antisovyet propaganda merkezlerinden Amerikan Dış Politika Araştırma Enstitüsü'nü kurdu. Daha sonra Ulusal Harb Koleji, Ulusal Savunma Üniversitesi, Kara ve Hava Harb Okulu gibi askeri kuruluşlarda çalıştı.

Ankara'da bugün "hangi taşı kaldırsanız karşınıza çıkan" (Hürriyet, 14 Şubat 1983) Hupe'un, ABD'nin casusluk ve istihbarat alanında yarım yüzyıldır kara bir ün yapmış kişilerinden biri olduğu biliniyor. Hupe'un İkinci Dünya Savaşı sırasındaki "entelijans faaliyetleri Amerikan el kitaplarında hâlâ örnek olarak gösterilmektedir."(Yankı, 7-13 Mart 1983)

Hupe, aynı zamanda, modern antikomünizmin en başta gelen ideologlarından biridir. Eisenhower'in başkanlığı sırasında, antikomünizmin bugün de yürürlükte olan "uzun süreli çatışma" diye bilinen stratejik hattını formüle edenlerden biri Hupedir. Hupe'a göre, Batı'nın komünizme karşı ideolojik ve psikolojik saldırısı, güçler oranını kapitalizmin yararına değiştirecek biçimde yürütülmelidir." (Hupe, Kintner, Dougherty, Cottrell, Protracted Conflict, Uzun Süreli Çatışma, 1959)

Arkası 11. sayfada

AF HAREKETİNİ ASIL ŞİMDİ YÜKSELTELİM

Yerel seçimler sonrasında, hükümet ve onun iç ve dış destekçileri büyük gürültüler kopararak Türkiye'de demokrasiye geçildiğinin kanıtlandığını öne sürüyorlar. Ama, niçin onbinlerce ilerici politik tutuklunun suçsuz yere zindanlarda tutulduğu sorusuna inandırıcı tek bir yanıt veremiyorlar. Üstelik politik tutuklular üzerinde uygulanan işkencelerin sürmesi, demokrasi kavramının Türkiye gerçeklerinden ne denli uzak olduğunu bütün çıplaklığıyla gözler önüne seriyor.

Genel politik Af istemi o nedenle asıl şimdi yükseltilmelidir. En geniş güçleri politik af hareketine nasıl kazanabiliriz? Bunun için, işçilere, köylülere, memurlara, esnaflara, bir avuç faşist dışında kalan her sınıftan, her meslekten yurttaşa, insanların yalnızca politik görüşleri nedeniyle cezaevlerinde tutulmasının kendisinin günlük yaşamını, günlük sorunlarını, sosyal, ekonomik ve politik çıkarlarını nasıl olumsuz etkilediğini göstermek gerekir. Bunun için sendikalar, barolar, kooperatifler vb. gibi çok farklı sosyal hareketler içinde yer alan ya da farklı politik partilere yandaş olan yurttaşlara, aynı şeyi göstermek gerekir. Genel politik affın, her bir kesime, her bir harekete kendi amaçlarına ulaşmada çok daha elverişli koşullar sağlayacağını gösterebilmek gerekir.

Bu olanaklıdır, çünkü DİSK'in, KÖY-KOOP'un TÜMDER vb. memur örgütlerinin yönetici ve üyelerinin zindanda tutulmasıyla, her işçinin, köylünün, memurun çıkarları arasında uzlaşmaz çelişkiler vardır. TKP, TİP, TSİP üyelerinin devrimci demokratik Kürt örgütlerinin, Dev-Yol gibi öteki sol örgütlerin üyelerinin zindanda tutulmasıyla, Türkiye'de demokratik hak ve özgürlüklerin varolmasını isteyen her yurttaşın çıkarları arasında uzlaşmaz çelişkiler vardır. Barış Derneği yöneticilerinin zindanlarda tutulmasıyla adımlarını Amerikan trampetlerine uydurmayı kendine meslek seçmemiş her yurttaşın, yaşamak isteyen herkesin çıkarları arasında uzlaşmaz çelişkiler vardır.

Arkası 11. sayfada

Anaları yalnız bırakmayalım

Geçtiğimiz ay, Mamak'taki tutukluların yakınları cezaevindeki baskılara son verilmesi için topluca çeşitli yerlere başvurdular. İçerden gelen kanlı çamaşırları gösterdiler, yakınlarının göz göre göre ölüme terkedilmemesini istediler.

Kontrgerilla olarak ta bilinen Özel Harp Dairesi eski başkanı, Ankara Sıkıyönetim Komutanı Yirmibeşoğlu "Mamak'ta işkence ve benzeri olay yoktur. Biz tutuklulara o kadar çok kalorili yemek veriyoruz ki, onların azmaması için doktorlar zorunlu olarak kaloride kısıtlama yapıyorlar" diyerek acılı tutuklu yakınlarıyla alaya kalkıştı.

ANAP'a gidildiğinde, Genel Başkan Yardımcısı Mustafa Taşer, "şu anda Turgut Özal'la görüştüremem. Ama siz bana bildirin, ben not alayım, akşama görüşeceğim o zaman iletirim" dedi. Ertesi gün üç saat geç gelen Mustafa Taşer, "anlattıklarınız doğru, biz sizlere inanıyoruz, mahkemeye dinleyici heyeti göndereceğiz" diyerek işi yokuşa sürdü.

Halkçı Parti'de görüşülen Milletvekilleri ise, "Parlamentoda oy çoğunluğumuz yok, biz ne yapalım elimizden bir şey gelmez, Cumhurbaşkanı'na dilekçe verdik uğraşıyoruz" dediler. Ayrıca "basın ne yapıyor, biraz da onlara yüklensenize" diyerek sorumluluktan sıyrılmaya çalıştılar. Tutuklu yakınları buna tepki göstererek, içerde ölmek üzere olan onurlu insanları hatırlattılar ve bu işin ertelenemeyeceğini belirttiler.

Tutuklu yakınları çabalarını daha da artıracaklardır. Diyarbakır'da ölen Kürt yurtseveri Cemal Arat'ın annesi Sakine Arat'ın şu sözleri aklıllarından çıkmıyor: "BEN ZAMANINDA YETİŞEMEDİM, YAVRUMU KURTARAMADIM, SİZ GEÇ KALMAYIN!"

A.Aydın-Ankara

MAMAK'DA BIÇAK KEMİĞE DAYANDI

Mamak Cezaevinde yıllardır süren insanlık dışı uygulamalar ve işkenceler olağanüstü arttı. Önce faşist tutuklular devrimcilerin üzerine saldırtıldı. Daha sonra askerler devrimci demokrat tutukluları, kana susamış hayvanlar gibi dövmeye, coplamaya girıştiler. Bunun üzerine A Blok 5. ve 3. Koğuştakiler ertesi sabah verilen yemeği yemediler. Mahkemede tutuklular "işkenceye boyun eğmektense, ölmeyi yeğliyoruz" dediler ve açlık grevi ölüm orucuna dönüştü.

8 Mart tarihli Ankara TKP duruşmasında üç tutuklu yurtsever, mahkeme salonuna askerlerin sırtında halsiz bir şekilde getirildiler. Tutuklu yakınları salona bir saat geç alındılar. Tutuklular mahkemede, koğuştan çıkarken üstle-

Arkası 11. sayfada

İŞKENCELER DE SÜRÜYOR, DİRENİŞ DE!

Ankara TKP davasında sanıklar, 28 şubat 1984 günkü duruşmaya ayaklarını sürüyerek, birbirlerine tutunarak geldiler. Yüzlerindeki darbe izleri, yaralar uzaktan görülür durumdaydı.

Tutuklular duruşma boyunca Mamak'ta A ve B Bloklarda uygulanan işkenceleri dile getirdiler. Cezaevi yönetimi hakkında suç duyurusunda bulundular. Savcı Kemal Kadıoğlu'nun karşı çıkmasına rağmen, avukatların ısrarı karşısında mahkeme ilk kez suç duyurusunu kabul etmek zorunda kaldı.

Ocak ayında Mamak Cezaevinde ilericilere karşı provokatif olaylar başladı. Faşistler devrimcilerle aynı koğuşlarda kalamayacakları üzerine dilekçeler vermeye başladılar. B Blok 7. koğuşta bir faşist devrimcilere saldırdı. Birkaç gün sonra ise 7.Koğuşta yatan tüm devrimciler gece saat birde sayım düzeninde dışarı çıkarıldılar ve "yıkım" uygulandı. Bu, falaka, rastgele vurma, ayakta duramayacak hale getirme demektir. Nihayet 25'i 26'ya bağlayan gece, A ve B Bloklarda yatanlardan yine yalnızca devrimcilere "yıkım" uygulandı. Bu, sabaha kadar sürdü. Şimdi A ve B Bloklarındaki tüm devrimciler açlık grevindeler. Mamak'ta işkenceler de sürüyor, direniş de.

Arkası 8. sayfada

TKP MK GENEL SEKRETERİ HAYDAR KUTLU:

EVREN-ÖZAL DİKTATÖRLÜĞÜNE KARŞI

şimdi görev "parlamento" dışında muhalefeti daha da güçlendirmektir

Değerli yurttaşlar, işçi arkadaşlarım, genç kardeşlerim, 25 Mart yerel seçimleri sonuçlandı. Ortaya çıkan sonuçlar nasıl bir anlam taşıyor? Seçimlerden sonra oluşan yeni politik durum ve önümüzde duran görevler nedir?

Sizlere, bu sorularla ilgili, TKP'nin görüşlerini açıklamak istiyorum.

Şurası açıktır ki, seçimler, 12 Eylül cuntasının iktidarda olduğu, TKP'nin, sol partilerin yasa dışı sayıldığı, tutuklamaların aralıksız sürdüğü, DİSK'in kapatıldığı, Özal hükümetinden sonra da işkence ile onlarca yurtseverin öldürüldüğü, Türkiye Barış Komitesi yöneticilerinin, DİSK yöneticilerinin ve onbinlerce yurtseverin zindanlarda tutulduğu sıkıyönetim altında, faşist diktatörlük koşullarında yapılmıştır.

Evren-Özal rejimi, yalnız sol güçleri değil, muhalefet partilerini bile baskı altına almıştır. SODEP, DYP, ve RP'nin yönetici ve adayları seçim kampanyası sırasında her fırsatta gözaltına alınmış, kapatılmakla tehdit edilmiş, kamuoyunun gözünde kuşkulu duruma düşürülmüş, antikomünist saldırılarla karşı karşıya bırakılmışlardır. Bu partilerin düzenledikleri kahve toplantıları bile defalarca polis baskısına uğramıştır.

Bu koşullarda yapılan 25 Mart yerel seçimleri hem demokratik değildir, hem de bu seçimler demokrasiye geçildiğini hiç bir şekilde göstermez.

Partimiz, 25 Mart seçimlerinde halkımızın yanında yer aldı ve bütün olanaklarıyla, halkın diktatörlüğe karşı savaşına yardımcı oldu, yol gösterdi. Sonuçta, seçim kampanyası boyunca yürütülen savaşımdan, hem diktatörlüğe karşı halkın muhalefeti, hem de TKP ve sol partiler güçlenerek çıktı. Hükümet ve cunta zayıfladı, parlamento dışında kalan muhalefet partileri önemli bir oy desteği kazandı.

Ne var ki, burjuva partileri ise aldıkları sonucu değerlendirme, cuntanın bir zafer kazanmamış olduğunu açıklama cesaretini kendilerinde bulamıyorlar. Kazanılan sonuca sahip çıkamıyorlar.

Bugün, geniş yığınların seçimlerden sonra ortaya çıkan gerçek durumu görmesinin önünde ciddi engeller ortaya çıkmıştır. Burjuva basın tekeli, yalan yayan propaganda makinası gerçek durumu ters yüz ediyor.

Yerel seçimlerden bu yana geçen şu birkaç gün içinde, hükümet çevrelerinin, yerli ve yabancı burjuva basınının, TRT'nin, eşi görülmedik bir yalan ve demagoji kampanyası ile karşı karşıyayız. Bize, artık her türlü ölçüyü aşan bir pişkinlikle, Özal'ın büyük bir zafer kazandığı anlatılıyor.

Batılı emperyalist çevreler, kendi halklarını aynı şekilde, Özal'ın zaferine inandırmak için yoğun çabalar harcıyor.

Halkımıza bu gürültülü kampanyayla, zorla kabul ettirilmek istenen, Özal'ın politikasına halkın daha da büyük bir destek verdiği ve Türkiye'nin artık demokrasiye geçtiği yalanıdır.

Oysa, Özal'ın sözde zaferi çıplak gerçeklerin karşısında yıkılıp giden boş bir efsaneden başka birşey değildir. Hükümete muhalif partiler bile, seçmenlerin bugünkü antidemokratik koşullara rağmen kendilerine somut bir çıkar sağlamayacağını, partilerinin iktidara gelemiyeceğini bile bile kendilerine oy vermiş olduklarını unutup, bu gürültülü kampanyadan etkilendiğine göre, gerçeği halkımıza göstermek, bir kez daha TKP'ye düşüyor.

TKP, bir dizi belgesinde, yerel seçimlerin, diktatörlükle, ona karşı güçler arasında eşitsiz koşullarda yapılacak bir hesaplaşma olacağını açıkladı. Ortak bir çağrı imzaladığımız dört sol parti ile birlikte, TKP halkı cunta partilerine oy vermemeye çağırdı. Seçimlere katılan parlamento dışındaki üç muhalefet partisi, birbirlerine karşı değil, parlamentodaki üç cunta partisine karşı seçim kampanyası yürüttü. Sonuçta boyalı basın, diktatörlükle diktatörlüğe karşı çıkan güçler arasında aylardır açık bir savaşımın sürdüğünü itiraf etmek zorunda kaldı. Seçimlerden hemen sonra, şimdi bu gerçeği unutturmaya çalışıyorlar. Ama, gerçeği değiştirmek mümkün değildir. Hükümetle, muhalefetin; cunta partileriyle, parlamento dışındaki partilerin aldıkları oylar neyi gösteriyor? İşte sorulması gereken soru budur ve Özallar, Evrenler, tüm emperyalist çevreler, bu soruyu yüksek sesle sormaya cesaret edemiyorlar. Korkuları boşuna değildir.

Hükümet süngüye ve Amerikan desteğine dayanıyor

25 Mart yerel seçimlerinde Özal ve partisi, parlamento dışındaki muhalefetin karşısında yenik düşmüştür. Şimdiye kadar kesinleşen sonuçlar şunu gösteriyor: Halk, Özal'ın politikasına karşı çıkan muhalefet partilerine, oyların % 43'ünü vermiş, Hükümet partisi ise ancak % 41 oy alabilmiştir. Hükümet partisi azınlıktadır. Seçmenin ve partilerin çoğunluğu bu hükümete karşıdır. Pentagonun peşinde sürüklendiğimiz maceracı dış politikaya, ulusal ekonomiyi yıkma, kemerleri sıkma politikasına, faşist baskıya ve işkencelere halk karşı çıkmıştır.

Üstelik 25 Mart yerel seçimlerinde Özal ve partisi, 6 Kasımda aldığı oyları da koruyamamış, Anavatan Partisi'nin oyları, % 45'den, % 41'e düşmüştür. Açıktır ki, milyonlarca yurttaş da, Özal'ın boş vaadlerine inanarak, çaresizlik içinde oylarını vermişlerdir. Ama, kimse Özal'a verilen oyların, hükümetin politikasını desteklеme anlamına geldiğini öne süremez. Özal'a oy veren seçmenin durumu, önce işkenceden geçirilen, sonra da sözde ikna edilerek işlemediği suçu itirafa zorlanan idam mahkumundan hiç de farklı değildir. İşkenceyle alınan itiraf ne ölçüde geçerliyse, Özal'ın aldığı oylar da o ölçüde geçerlidir.

Biz komünistler, ulusların ve halkların sefaletine, yıkımına ve abartmasız topyekün nükleer yokoluşuna yol açacak politikaları, en demokratik bile olsa, hiçbir parlamenter çoğunluğun haklı gösteremeyeceğine inanıyoruz. Vatana, halka hıyaneti, Pentagon'a, IMF'ye uşaklığı demagoji, yalan, tehdit sonucu alınan oylarla örtmek imkansızdır.

Kaldı ki, hükümet, zaten kendisine verilen oylara değil, Evren cuntasının süngüsüne, Amerikan desteğine dayanıyor ve yalnızca bu güçlerden aldığı destekle övünüyor. Halktan alınan oylar Özal için kendi politikasını haklı göstermekte kullanılan değersiz bir propaganda aracından başka bir şey değildir. O nedenle dört ay içinde zayıflayan Özal hükümetinin daha dört yıl ayakta kalmasına, sözde milli irade adına izin verilemez.

25 Mart yerel seçimlerinde, parlamentodaki sahte muhalefet partileri, MDP ve HP, 6 Kasım'da aldıkları oyları korumak şöyle dursun, bunların oyları % 54'den, tam % 17'ye düşmüştür. Bu iki parti, üstelik, ilerici partilere karşı konan % 10 barajını aşamamış, yok olmuşlardır. Parlamentoda artık muhalefet diye anılan partiler hiç kimseyi temsil etmiyor. Cuntanın icazetli muhalefet taktiği yıkılmış, faşizmi örten parlamenter kılıf parça-

Arkası 6. sayfada

Başı 5. sayfada

lanmış, altında diktatörlüğün iğrenç suratı bütün çıplaklığı ile ortaya çıkmıştır.

25 Mart yerel seçimlerinde, cuntanın parlamentodaki üç partisi, 6 Kasım'da bir milyon geçersiz oya karşı aldıkları % 95'lik oyların yarıya yakınını kaybetmişlerdir. 6 Kasım seçimlerinin gayri meşruluğu kanıtlanmıştır. Parlamento ne ulusal iradeyi, ne de halkın gerçek iradesini temsil etmemektedir. Bu parlamento, bu hükümet meşru değildir.

İşte bütün bu sonuçlar, partimizin, Ortak Çağrı yayınlayan beş sol partinin ve diktatörlüğe karşı tüm güçlerin, 25 Mart seçimlerinde önlerine koydukları amaca büyük ölçüde ulaştıklarını gösteriyor.

Bilindiği gibi TKP, bu yerel seçimlerin demokrasiye doğru bir gelişme sağlayamayacağını, ancak bu uğurdaki savaşım için elverişli koşulların yaratılmasına yardımcı olabileceğini ısrarla belirtmişti. Partimiz, 13 Mart 1984 günlü MK bildirisiyle, 6 Kasım'da üç cunta partisine oy veren seçmenleri, yerel seçimlerde, parlamento dışındaki üç muhalefet partisinden birine oy vermeye çağırmıştı. Biz tüm seçim kampanyası boyunca işçi sınıfını, emekçileri, ayırım gözetmeksizin muhalefet partilerine tabandan sürekli baskı yapmaya, bunları barış, demokrasi, genel af, ekonomik ve sosyal hakları savunmaya zorlamaya çağırdık. Yığınları bu ulusal, demokratik talepleri savunan adayları desteklemeye yönelttik ve parti örgütleri on binlerce bildiriyle, seçim toplantılarındaki sözlü propagandalarıyla, tüm yurttaşları diktatörlük karşıtı hareket içinde birleştirmek için çalıştı. Ama aynı zamanda komünistler, diktatörlüğe karşı güçlerin oluşturduğu geniş yelpaze içinde, partimizin politik amaçlarını yaydılar. Biz komünistler, olanaklı olan her yerde, kahvelerde, mitinglerde, işçilerin, emekçilerin diktatörlük karşıtı girişimlerine öncülük ettik, destek verdik. Diktatörlük karşıtı güçleri bölen antikomünist önyargılara karşı savaştık ve hangi muhalefet partisine bağlı olursa olsun, tabandaki emekçilerle komünistler arasındaki diyalogu geliştirdik.

Komünistler, bu savaşımda elbette kendi başlarına değildiler. Partimiz soldaki öteki partilerle iş ve güç birliği amacından ayrılmadı. Seçim kampanyasında, Kürdistan Öncü İşçi Partisi, TİP, Türkiye Komünist Emek Partisi ve Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi ile ortak bir çağrı imzaladık ve yığınları, beşli çağrının gösterdiği yönde cunta partilerine karşı tutum almaya çağırdık.

Partimiz de içinde, beşli çağrıyı yapan sol güçlerin çizgisi gerçekte Türk ve Kürt tüm işçi ve emekçilerin, sıradan milyonlarca insanın özlemlerini dile getirdi. Biz gerçek duruma en uygun politikayı çizdiğimiz için, düşmanlarımızın da üzerinde etkide bulunduk. Cunta ve hükümet, seçimleri tüm çabalarına karşın, sözde, sol ile sağ arasındaki bir mücadele gibi göstermeyi başaramadı. Cuntanın ve hükümetin gizli destekçileri uzun süre bocaladılar. Seçimlerden sonra, hükümete destek olan basında, bugün de diktatörlükle, ona karşı güçlerin çatışmasını gizlemek için harcanan telaşlı çabalar, şunu gösteriyor: Beşli çağrıyı yapan TKP ve öteki partiler halk düşmanlarının en zayıf noktasına saldırmayı başarmışlardır.

İşte, değerli yurttaşlar, hiçbiri seçimlere katılmayan, üyeleri sürekli tutuklanan, öldürülen sol güçlerin seçimlerde önlerine koydukları amaç böyleydi; cuntanın üç halk düşmanı partisine karşı halkımızın savaşına yardımcı olmak, yol göstermekti. Diktatörlüğe karşı geniş bir muhalefetin oluşmasına ve işbirliğine yardımcı olmaktı. Biz komünistler ve öteki sol partiler bu amaçlar için elden geleni yaptık. Ve ileri adımlar attık.

Amansız saldırı hazırlığı

Yerel seçimlerden sonra, ülkenin politik durumunda kimi yeni çizgiler belirmekle birlikte, hiçbir ciddi değişim olmadı. TKP böylesi bir ortamda yapılan seçimlerde boş umutlara kapılmanın yersiz olacağını daha en baştan açıklamıştır. İşçilerin, emekçilerin güçlü bir atılımı olmadan, Evren-Özal ikilisine karşı cesaretle, inatla yığınsal bir direniş göstermeden şu ya da bu partinin, üstelik yerel seçimlerde alacağı oylarla, diktatörlüğün kendi kendine eriyip gideceğini, çözüleceğini sanmak yanlıştır. 6 Kasım'da seçimlere sokulmayan üç partinin bu kez seçimlere katılmasına ve halkın bu partilere önemli bir oy desteği vermiş olmasına bakarak, durumun değiştiğini, demokrasiye geçildiğini sananlar, yanıldıklarını çok geçmeden acı bir şekilde anlayacaklardır. Türkiye'de bunalım derindir, yapısaldır. Uluslararası durum, özellikle bölgemizde durum gergindir, ABD emperyalizmi bölgemizde ciddi tehlikeler yaratıcı adımlar atıyor. Güçlü bir halk direnişi karşısında çaresiz kalmadıkça, ne bugün iktidarı elde tutan Evren-Özal ikilisi ve ne de sözde insan hakları şampiyonu kesilen Reagan ve ortakları, sırf demokrasi olsun diye demokrasiye geçilmesine izin vermeyeceklerdir. Onlar demokrasinin can düşmanıdır. Demokrasiye ancak bu Amerikancı diktatörlük rejiminin yıkılmasıyla geçilebilir.

Geçtiğimiz üç yıl boyunca diktatörlük rejimi, bugünkü halk düşmanı hükümetin yolunu açmak için Türk ve Kürt bütün yurtsever demokratik güçlere karşı her türlü yöntemlerle saldırdı. Ama, bu üç yılın sonunda Amerikan emperyalist çevreleri ve işbirlikçi oligarşi önlerine koydukları amaçların tümüne henüz ulaşmış değillerdir.

Evren-Özal ikilisi, asıl şimdi en amansız saldırıya hazırlanıyor. Burada sözkonusu etmek istediklerimiz nelerdir?

Birincisi, ABD emperyalizminin Türkiye'ye yönelik planları doğrultusunda cunta ve onun hükümetleri bir dizi adımlar atmışlardır. ABD'ye, çevik kuvvetleri topraklarımıza yerleştirmesi için yeni üsler verilmiş, eski üsler genişletilmiştir. Bu üslere yeni Amerikan nükleer roketlerinin ve kimyasal silahlar yerleştirilmesi yönünde pazarlıklar başlamıştır. Ama henüz, topraklarımıza nükleer roketler ve kimyasal silahlar yerleştirilememiştir. Türkiye bir nükleer savaşta ilk vuruş bölgesi ve sınırlı nükleer savaşın başlatılacağı ilk alanlardan birisi olarak ilan edilmiş, ama henüz, Türkiye'nin önünde bu tehlikelerden sıyrılma yolları büsbütün, geri dönülmezcesine kapanmamıştır. Türkiye'ye Basra Körfezine yönelik bir emperyalist saldırıda çok önemli rol verilmiş,O.Doğu'da Amerikan jandarmalığı yolunda diplomatik ve askeri bir dizi adımlar atılmıştır. Ama, henüz Türkiye sınırlarımızdaki savaş ateşlerine sürüklenmemiştir.

İkincisi, yeni-sömürgeci güçler ve onların içerdeki uzantısı durumundaki vurguncu tekelci sermaye ulusal kurtuluş savaşı sonrasında ve özellikle Türk-Sovyet işbirliği ile oluşturulan ulusal ekonominin temellerini yıkma yolunda önemli adımlar atmışlardır. Ülke doların istilasına uğramış, devlet-kamu işletmeleri yabancı ve yerli tekellerin eline adım adım geçmeye başlamıştır. Ama, henüz halkımızın düşmanları, güçlü kamu işletmelerini tümüyle ele geçirememiş, ülkenin stratejik merkezlerinde, PTT'de, demiryollarında, ulaştırmada, enerjide her alanda istedikleri konumlara ulaşamamışlardır. Ülke ekonomisini koruyan gümrük duvarlarında derin yıkıntılar yaratılmış, ulusal endüstriyi yıkıma uğratacak olan emperyalist sermaye için gerekli kanallar, gedikler açılmış, ama henüz Türkiye'yi tümüyle açık pazar, serbest bölge durumuna getirme amacına ulaşılamamıştır.

Uluslararası kapitalist işbölümünde çoktan beri Türkiye'ye tarıma dayalı bir ülke olma rolü verilmiş, endüstri yatırımları durdurulmuş, Amerikan tarım tekellerinin, yerli tekelci parababalarının gözleri köylünün toprağına, buğdayına, tütününe, sürüsüne çevrilmiş, tarıma emperyalizmin el atma hazırlıkları yapılmıştır. Küçük üretici köylü bilinçli olarak gübre ve tohumluk fiyatlarına yapılan zamlarla, taban fiyatlarını düşürme yoluyla adım adım yıkıma , topraklarını terketmeye sürüklenmekte, bu amaçla onun kooperatiflerle kendisini savunma imkanları yıkılmakta, kooperatifler devletin ve büyük kapitalistlerin etkisi altına alınmaktadır. Ama, tarımın yerli ve yabancı tekellerce kontrol altına alınması amaçlarına henüz ulaşılamamıştır.

Bütün bu tehlikeler, işte asıl şimdi çok daha reeldir, yaşamsaldır, yakınımızdadır. Özal hükümeti tüm bu alanlarda ABD emperyalizminin ve işbirlikçi oligarşinin planlarını daha açık, amansızca uygulayacaktır. İşçi ücretlerine, köylü ve memur gelirlerine, kamu işletmele-

rine karşı saldırıya geçecektir. Zindanların kapısını daha da perçinlemeye çalışacak, memleketi Amerikan nükleer savaş arabasının peşinde felakete doğru sürükleyecektir. Daha seçimlerin üzerinden bir hafta bile geçmeden, Özal hükümeti bol keseden yaptığı vaadleri toptan unutmuş, asgari ücrete bir yıl için yalnızca % 25 zam yapılmış, ardından akaryakıta, gübreye, şekere, ekmeklik buğdaya büyük zamlar getirilmiştir.

En başta işçi sınıfından köylülere, memurlara, küçük esnaf ve zanaatkardan küçük ve orta, hatta kimi büyük işletme sahiplerine kadar toplumun ezici çoğunluğunun çıkarlarıyla derinden çelişen bu gidiş durdurulabilir. 25 Mart yerel seçimleri, Evren-Özal ikilisini durdurabilecek olan güçlerin daha belirgin bir biçimde ortaya çıktığının göstergesi olmuştur. Hangi muhalefet partisine oy verirse versin, 7 milyon işçi, emekçi, köylü, esnaf, küçük ve orta işletmeci, en elverişsiz koşullarda da olsa diktatörlüğe ve Özal hükümetine karşı oy kullanmışlardır. Bu güçlü diktatörlük karşıtı muhalefet hareketi, aynı zamanda "Türkiye'nin Amerikan sömürgesi olmasına","ülkenin savaş ateşlerine sürüklenmesine", "ulusal endüstrinin yıkılmasına", "işsizliğe, sefalete", "insan haklarının çiğnenmesine" karşı çıkmıştır. "Politik genel af", "DİSK yöneticilerine özgürlük", "Kahrolsun ABD ve faşizm" sloganları, üç yıl sonra ilk kez mitinglerde haykırılmıştır. Yığınlardan yükselen bu talepler, diktatörlük karşıtı saflarda, kimisi geçici de olsa, yer alan politik güçleri etkilemiş, cuntaya karşı demokrasi savaşını, barış, ulusal bağımsızlık, ekonomik ve sosyal haklar için savaşımla birleştirmiştir.

İstikrar nasıl sağlanır?

Partimizin 5. Kongre çizgisi, yeni parti programımız, girdiğimiz bu ilk önemli savaşım sınavından bütünüyle doğrulanarak çıkmıştır. Önümüze koyduğumuz barış ve ulusal demokrasi hedefi için savaşımın kitlesel tabanı ilk kez somut olarak belirmiştir. 7 milyonluk yığının ayrı ayrı partilere oy vererek dile getirdikleri özlemlerine, taleplerine biricik geçerli yanıtı partimizin programının verdiği açıktır.

Hiç kuşkusuz, durumu abartmak yanlış olacaktır. Diktatörlüğe karşı oy kullanan geniş yığınlar, henüz kararlı bir savaşıma atılmaya hazır değillerdir. Burjuva muhalefetinin, reformizmin etkileri altındadırlar. Bu güçler, sınıfsal konumları gereği, yığınları kendi özlem ve talepleri doğrultusunda birleşmeye, aktif eylemlere geçmeye çağırmıyorlar. Diktatörlük ile halk arasında sallantılı bir tutum alıyorlar.

Daha önce kendilerinin gündeme getirdikleri ve yerel seçim sonuçlarıyla her türlü meşruluğa sahip olduğu apaçık ortaya çıkan erken seçim istemine bile sahip çıkmıyorlar.

Üstelik göstermelik parlamentolarının ipliğinin pazara çıktığını gören Evren- Özal ikilisi, muhalefet partilerini çeşitli yollarla kendi parlamentolarının içine çekip, halkın muhalefetini etkisizleştirmeye, muhalefet güçlerini bölüp parçalamaya, sol güçlerin yalıtlanmasına elverişli bir ortam oluşturmaya çalışıyorlar. Dün, mecliste adam satın almaya, sözüm ona büyük bir öfkeyle saldıran 12 Eylül'cüler, şimdi SODEP'i parlamento dışında kalan sol güçlerle işbirliği yapmaması için, milletvekili pazarı kurmaya özendiriyorlar. Kendi başkanlarının bile hepsinin MİT'in kontrolünden geçtiğini itiraf ettiği Halkçı Parti'nin milletvekillerinin SODEP'e transferiyle, parlamentoya sözde meşruluk kazandırılmak ve böylece sözde bir politik istikrar sağlanmak isteniyor. Benzer çoraplar DYP'nin başına da örülmeğe çalışılıyor.

Söz konusu partilerin yöneticileri ise, seçmenleriyle birlikte parlamento dışında diktatörlük karşıtı savaşımı yükseltmektense, cuntacıların göstermelik parlamentosunda ANAP ile laf yarıştırmayı yeğler bir eğilim içinde görülüyorlar. Muhalefet partileri bu oyuna gelmemelidir. Çünkü bu yol, istikrar adı altında, Özal hükümetine karşı muhalefetten vazgeçme, halkı parlamentodaki, cuntadan izinli sözde muhalif kimseler aracılığı ile oyalama yolu olacak, ve elbette, bu yola girenlerin dağılmalarına, güçten düşmelerine yol açacaktır. İstikrarsızlık muhalefetin parlamento dışında ya da içinde olmasıyla değil; doğrudan Özal hükümetinin politikasıyla, ülkenin kronik sorunlarıyla bağlıdır. İstikrar için Evren-Özal iktidarı yıkılmalıdır ve halkın sorunları çözülmelidir.

Evren-Özal diktatörlüğünün muhalefet güçlerine karşı temel silahlarının antikomünizm olduğu, yerel seçimlere iki gün kala son derece planlı bir biçimde başlatılan ve büyük gürültülerle yürütülen antikomünist kampanyada tüm açıklığıyla görüldü. Halkımızın başdüşmanları, kaderlerini Amerikan emperyalizmine bağlamış bu bir avuç sömürücü, kendilerine karşı olan herkesi, TKP ile aynı safta olmak suçlamasıyla sindirmek, geriletmek istiyorlar. Diktatörlük karşıtı tüm güçler, şimdi antikomünizmin yalnız biz komünistlere değil,kendilerine de yönelen kirli bir silah olduğunu görmelidirler. Halkımıza karşı yürütülen bu psikolojik savaşa karşı çıkmalıdırlar. Bu, kendi çıkarlarına olacaktır. Biz komünistler, şimdiye kadar olduğu gibi, bundan böyle de, işçi sınıfımızın, tüm halkımızın çıkarlarının, ulusal bağımsızlığın, Türk-Sovyet dostluğunun en hararetli savunucuları olmaya devam edeceğiz. Biz hiç kimseye kendi görüşlerimizi zorla kabul ettirmek istemiyoruz. Halkın acil ve ortak çıkarları için işbirliği istiyoruz.

Şimdi hükümet Amerikan emperyalizmiyle her şeyimizi satışa çıkaran pazarlıklar yürütürken, biz komünistler, Evren-Özal ikilisine karşı çıkan tüm güçlerin arasında ulusal demokratik bir diyalogun zorunlu olduğu görüşündeyiz. Bugün bu gidişi durdurmaktan daha önemli hiçbir görev yoktur. Biz inanıyoruz ki, böyle bir diyalog seçimlerde diktatörlüğe karşı çıkan 7 milyon yurttaşın istemleri ile tam bir uyum içindedir.

Çetin bir savaşıma hazır olalım

Ama şurası da açıktır ki, şimdi, yalnızca TKP ve beşli çağrıyı imzalayan sol partiler seçim sonuçlarını doğru yorumlayabilmekte, yalnızca onlar, faşist rejime karşı oy kullanan yurttaşlarla, 7 milyon işçi, emekçi, aydın, küçük esnaf ve gençle birlikte bundan sonra da yürüyeceklerini ilan edebilmekte ve yalnızca onlar, 12 Eylül'den beri süregiden savaşımın bu elle tutulur kazanımına sahip çıkmakta, onu savunabilmektedirler.

Yalnızca bu partiler, burjuva muhalefet partilerinin sallantılarını, savaşımdan yan çizmelerini bu 7 milyon emekçi arasında sergileyebilecek, ve onlar, 25 Mart'da faşist diktatörlüğün partilerine karşı çıkanları, genel af için aynı şekilde eyleme geçmeye, Amerikan üslerine, füze yerleştirme planlarına, sendikal hakların çiğnenmesine, ulusal ekonominin yıkılmasına, kemer sıkma politikasına yine hep birlikte karşı çıkmaya çağırdıklarında en fazla inandırıcı olacaklardır.

Şimdi görev parlamento dışındaki savaşımı yükseltmektir.

Şimdi önümüzde duran görevler çok daha ağır. Başarıya bir çırpıda ulaşmayı ummak, düşmanı küçümsemektir. Yenilgi getirir. Yapılacak iş, safları sıklaştırmak, örgütlenmek , iç yüzü açığa çıkan cunta parlamentosundan medet ummamak ve kendi yöntemlerimizle, olanaklı olan her durumda yığınsal eylemler için, ulusal direnişi hazırlamak için çalışmak, savaşmaktır.

TKP hiç kimseye kolay bir zafer vadetmiyor. Çetin bir savaşıma hazır olalım.

Biz şimdi, Özal'ın kişiliğinde, siyasal kabalığın, seviyesizliğin ve ahlaksızlığın tipik bir temsilcisiyle karşı karşıyayız. Bu adam karşıtlarını, "bırakılan yerde otlayan" hayvan sürülerine benzetmekte, sövüp saymaktadır. Başbakan sıfatıyla sokaklarda, elinde mikrofon, en bayağı meyhane şarkılarıyla seçimlerde halktan oy istemekte, cuntanın süngüyle delik deşik ettiği sözde çok partili rejimi bile iyice gözden düşürmekten kaçınmamakta, rezil etmektedir. Ama tüm bunlar, Özal ve benzerlerinin bayağılıklarından, seviyesizliklerinden ileri gelmiyor. Yapılmak istenen kendi sınıfsal, işbirlikçi politik amaçlarına ulaşmak için halkı politika dışına itmek, depolitize etmektir. Amerikan beyin yıkama yöntemleri, Türkiye'mizde sökmeyecektir. Fabrikalardan, tarlalardan barış ve özgürlük şarkıları, kavga marşları yükseldiği zaman, Özal ve ortaklarının ağzında, "arılı, ballı, petekli" meyhane şarkıları donup kalacaktır.

Yalnız şu 25 Mart seçimlerinin ortaya koyduğu sonuçlar bile, o günlerin pek de uzak olmadığını -herşeye rağmen- göstermiş bulunuyor. ■

BARIŞ SAVAŞÇILARINA ÖZGÜRLÜK

Barış Derneği Genel Başkanı Mahmut Dikerdemlin oğlu M.A. Dikerdem'in, babasının askeri cezaevinde ölümle boğuştuğunu duyuran ve yurt ve dünya kamuoyunu Dikerdem'le dayanışmaya çağıran bir açıklama yaptığı günlerde, İstanbul Sıkıyönetim Mahkemesinin Barış Derneği davasına ilişkin "gerekçeli" kararı da açıklandı.

Oldukça uzun bir gecikmeden sonra açıklanan ve sözde barış savaşçılarına verilen ağır hapis cezalarını gerekçelendirme savını taşıyan bu karar, tam bir hukuk skandalıdır.

Militarist generallerin bu kararı kaleme alan emirkulları, barış savaşçılarının 141. maddeye aykırı çalışma yaptıkları savına kanıt olarak yalnızca ve yalnızca şunu gösteriyorlar: BARIŞI SAVUNMAK. Onlara göre, "Barış komünistlerin maskesidir ve barışı savunmak komünist sayılmak için yeterlidir. Çünkü komünistler hep bir maskenin ardına gizlenirler". İşte Barış Derneği yıllarca yasal olarak çalışırken hiç kimsenin göremediği bu "büyük gerçeği" bu cübbesi apoletliler şimdi dahiyane bir sezgiyle keşfetmişlerdir.

Bu "kanıta" yeryüzünde inanacak mantık sahibi tek bir insan bile bulamayacakları için, cuntanın yargıçları, "gerekçeli" kararlarında, mahkumiyetlerin hukuka uygunluğunu göstermeye çalışmaktan çok, kendilerini Barış Derneği yöneticileri ile dayanışma hareketine karşı savunmaya çalışıyorlar. Nasıl? Gene aynı yöntemle. Şöyle "fikir" yürütüyorlar: "Yurt içindeki ve dışındaki dayanışma hareketinin ardında komünistler vardır. Öyle olduğu için de sanıklar suçludur."

Barış ve yumuşamadan ölümden korkar gibi korkanlar, Barış Derneği yöneticilerinin yürekli savunmaları karşısında pısıp kalanlar, şimdi "ortalık boşken" kinlerini kusuyorlar. Militarist generallerin asıl korkusu, barış savaşçıları ile dayanışma hareketinin şimdi daha da yükselmesi ve Dikerdem ve arkadaşlarının mahkeme kürsüsünden haykırdıkları barış davasının yüce ülkülerinin daha geniş yığınları sarmasıdır. Emirkullarının gerekçeli kararı en başta bunu önlemeye yöneliktir.

O nedenle genel bir insanlık sorunu, tüm yurttaşlarımızın yaşam hakkının savunulması demek olan barış savaşımına karşı çıkmak, bakın sonuçta nereye varıyor:

"Gerekçeli" karara aynen şöyle yazmışlar: "Davanın uzamasının nedeni bazı soruşturma işlemlerinin devletin üst kademesine kadar sızmış Türkiye Komünist Partisi ajanları aracılığıyla akim bırakılmasıdır". (Yanlış anlaşılmasın, devlet dedikleri bugünkü faşist devlettir).

İşte böylece, yalnızca barışı savunacak; tutuklu barış savaşçıları ile dayanışmayı yükseltecek olanlar değil, mahkumiyet kararına salt düz hukuk kurallarına aykırılığı nedeniyle karşı çıkacak insanlar bile kaba antikomünizmle geriletilmek isteniyor.

Barış derneği yöneticilerinin, bu onurlu insanların mahkumiyet kararı işte böylesine çürük temellere dayanıyor. Bu temelleri yıkmak, Dikerdem'i ve öteki barış savaşçılarını barış düşmanlarının elinden kurtarmak için dayanışma hareketini güçlendirmek her namuslu insanın görevidir. Geç kalmadan sesimizi yükseltelim.

Kurtulamazlar

Başı 1.sayfada

Komünistler üzerindeki baskılara karşı demokrat bir tutum almadan, TKP'nin varlığını kabul etmeden, onunla yapıcı bir diyaloga girmeden, antikomünizm mikrobundan kurtulmanın olanaksız olduğunu görebilecekler mi? Sanıyoruz ki, kendi somut pratikleri onlara, bu gerçeklerin doğruluğunu görebilmeleri için 12 Eylül'den bu yana yeterince deney sağlamıştır.

Bize gelince; biz komünistler, tüm bunlardan başta işçi sınıfı, tüm emekçiler, tüm halk içinde örgütlenme, görüşlerimizi daha açık ve daha somut anlatma, tüm halkın ulusal çıkarlarını en kapsamlı ve en ateşli biçimde savunma doğrultusundaki çalışmalarımızı daha da yoğunlaştırmak gerektiği dersini çıkarıyoruz. Vatan hainleri, istedikleri kadar bizim halkın bağrındaki "menşei" mizi çarpıtmaya çalışsınlar, yakalarını elimizden kurtaramayacaklardır.

Daha dünkü çocuk ANAP'ın ithal malı gazla şişirilmiş balonu dört ayda sönmeye yüz tuttu. Türkiye'mizi bezirganlar, taşaronlar değil, onun en eski partisi olan TKP'nin öncülüğündeki işçi sınıfımız modernleştirecektir.

Buca'da direniş

Buca cezaevinde, 1 yılı aşkın bir zamandır ziyaret, avukat görüşmesi ve benzeri yasaklar sürüyor. Hücrelerde direnen 150'yi aşkın insanımız Mart ayı başında süresiz açlık grevine başladı. Talepler belli: Tek tipi elbise uygulamasının geri çekilmesi, ziyaret ve avukatlarla görüşmenin serbest bırakılması, işkence ve baskılara son verilmesi.

D.Kalmaz - İzmir

Hücreye atıldılar

Diyarbakır cezaevinde son durum: Direnişten sonra önde gelen politik tutukluları ayrı ayrı hücrelere attılar. Tüm tutukluların dosyalarını yeniden inceleyip yeni dağıtıma gidiyorlar. İşkence, dayak, susuzluk devam ediyor. Ancak göstermelik görüşlere izin veriliyor.

H.Dengdar — Diyarbakır

DUYURU

Atılım'a ve öteki parti yayınlarına gönderilecek tüm haber ve yazılar yalnızca aşağıdaki adrese postalanmalıdır. Öteki Batı Avrupa ülkelerindeki adreslere bundan böyle mektup gönderilmemelidir. Mektuplarda gerçek isim,adres kullanılmamalı,gizli kalması gereken, yayınlanması sakıncalı tek bir kelime bile yazılmamalıdır.

Yazışma adresimiz:
BOX 16 367 S 103 27
Stockholm-İSVEÇ

Daha güçlü TKP için

Başı 2. sayfada

olacaktır.

Kısacası gönderilen her haber, her yazı, her inceleme, her öneri partinin güçlenmesine aktif katılmak demektir. Daha güçlü TKP için, daha güçlü Atılım, daha güçlü Yol ve Amaç, daha güçlü TKP'nin Sesi... Herkese iş düşüyor. Kenarda durmak olmaz, öne atılmak gerek.

SİZ OCAĞI KÖRÜKLEYENLER, ATEŞİN BAŞINDA KAN, TER DÖKENLER! GELİN ÖRSÜN BAŞINA, DEMİRİ HEPBERABER DÖVELİM.

İşkenceler de sürüyor...

Başı 4. sayfada

Mamak'ta işkencenin baş uygulayıcısı, Kıbrıs'ta gaddarlığıyla kara ün yapmış Albay Raci Tetik'tir.(*) Bu küfürbaz adam, "tüm solcuları öldürmek için kendisine yetki verilmediğinden" sürekli yakınır. Bir diğer işkenceci Yüzbaşı Haşmet'tir. Korkak, kadınsı bir tip. Her gittiği yere kadın parfümleri saçar. Bir diğeri , "hiç kitap okumamış" olmakla övünen, ağzından küfür ve hakaret eksik olmayan Yüzbaşı Ömer Lütfü Girgin' dir. Kitap, gazete ve eğitim görmüş insan düşmanı bir kara cahildir. Yine, Raci Tetik' in sağ kolu Binbaşı Ahmet Uluçay var. Teğmen Yüksel Sipahi, Assubay Kadir Şahin, MİT görevlisi bir yüzbaşı ve adlarını bilmediğim niceleri. Birçok haber, işkencecilerin komuta merkezinin halâ Nurettin Ersin'e bağlı olduğunu gösteriyor. Tutuklular ve tüm yurtseverler bu işkencecilerin yaptıklarını hiç bir zaman unutmayacaklardır.

Mithat Kale-Ankara

(*) Son direniş üzerine Raci Tetik' in şimdilik görevden alındığı yolunda henüz doğrulanmayan haberler de aldık.(Atılım)

Özal hükümeti "ekonomiyi yeniden yapılandırma" adı altında

BAĞIMLILIK ZİNCİRLERİNİ PEKİŞTİRİYOR

●Doğan DİNÇ

Özal hükümeti ekonomik bunalımı aşmak için mi çaba gösteriyor? Hayır! Özal hükümeti şimdi vatanı toptan satılığa çıkarmak için önündeki son engelleri aşmaya uğraşıyor. Hazırlanan yeni bir tebliğ ile yabancı sermayeye bir dizi kolaylık daha sağlanıyor. Yabancı sermayenin "serbest piyasa"dan yararlanabilmesi için artık yalnızca DPT Yabancı Sermaye Dairesi'nin izni yeterli olacak. Yeni tebliğ üstelik yabancı sermayeye kar transferi güvencesi veriyor. Bu tebliğe göre yabancı sermaye ile kurulacak şirketlerin çıkaracakları nama yazılı hisse senetleri yurt dışında da satılabilecek. Ve bu hisse senetlerine düşecek kar toplamı bankalarca ve merkez bankasınca yurt dışına kontrolsuz transfer edilecek. Bu güvence, söz konusu hisse senetlerine de ayrıca yazılacak.

Özal hükümetinin satış çabaları yoğun. Yabancı bankalar Türkiye seferine hazırlanıyorlar. American Express Müdürü "Dünyada en karlı pazar Türkiye" diyor şimdi. Öte yandan Türkiye'nin en eski kamu kuruluşlarından Etibank, 9 madeni yabancı sermayeye açtı. Bunlardan Rize-Çayeli, Siirt-Madenköy bakır; Balıkesir-Balya çinko, kurşun projeleri sonuçlandı. Amerikan Phelps Dodge ve Alman Preussag Ag Metall ile yine Alman Metallgeselschaft bu üç projeyi yerli ortaklarıyla birlikte paylaştılar. Bu ortaklıklarda yabancı sermaye ve yerli ortakların payı Etibank hisselerinden daima daha fazla. Etibank'a hep % 50'nin altında hisse düşüyor. Gazeteler bu haberi "madencilikte yabancı sermaye patlaması" diye duyuruyorlar.

Pek yakında kamu ekonomik kuruluşlarının satışı başlayacak. Etibank projeleri böyle paylaşıldığına göre, elverişli koşullarla piyasaya sürülen karlı kamu kuruluşlarının müşteri bulacağı kesin. Çıkarılan satış yasasında, anonim şirket statüsünde olan kamu kuruluşlarının hisse senetleri yerli-yabancı tekellere altın tepsi içinde sunuluyor. Ayrıca "Tasarrufların Teşviki ve Kamu Yatırımlarının Hızlandırılması" adlı bu yasayla kamu ekonomik kuruluşlarının işletme hakkı yerli, yabancı ayırımı yapılmaksızın "özel sektöre" devredilebiliyor. Şimdilik onbeş yıl süreyle. "Yabancıya değil halka satıyoruz" demagojisi hiç kimseyi kandırmıyor. Cumhuriyet'te ekonomist-yazar Yalçın Doğan şu haklı soruyu sordu: "Özal hükümeti bu tasarıyı neden çıkarmak istiyor? Ek para bulmak için. Peki nerede bu para? Nerede ek kaynak? Herkesin geliri belli, tasarrufları belli. Kimin tasarrufta bulunabildiği belli. Dolayısıyla ek bir kaynak bu tasarı ile nasıl sağlanır?" Yalçın Doğan'ın ve aklı başında herkesin sorusunun yanıtı kendiliğinden ortaya çıkıyor: Dışarıdan sağlanır. Peki, bedeli ne olur? Yalnız kimi madenlerin, işletmelerin kaybı, dış borçların artması mı? Görelim:

Bunun için , bir başka tehlikeli ve tipik gelişmeye, savaş uçakları yapımcısı kara ünlü General Dynamics tekeli ile varılan anlaşmaya bakalım. General Dynamics tekeli Türkiye'ye F-16 savaş uçaklarından satacak. On yıl süreli bir anlaşma sözkonusu. Satış önce doğrudan satış şeklinde başlayacak, daha sonra uçakların ki-

Arkası 11. sayfada

Ekonomik bağımsızlığa yöneliş:

Emperyalist ülkelerle eşitsiz ekonomik ilişkiler yerine, bütün ülkelerle karşılıklı yarar ve eşitlik temelinde ekonomik ilişkilerin kurulması; ekonominin dış finansman gereksinimleri için de aynı yolun izlenmesi; İMF ve Dünya Bankası gibi yeni-sömürgeci kuruluşlara olan bağımlılığın sona ermesi; Uluslararası Yeni Bir Ekonomik Düzen için dünya çapında verilen savaşımın desteklenmesi;

- Yabancı sermayeye tanınan tüm ayrıcalıkların kaldırılması; iç pazarın yabancı sermayeye karşı korunması; dışalım ve dışsatımda devletin rolünün sürekli artırılması;

(TKP Programı sayfa:37)

Tütün üreticilerinin başına gelen sadece bir başlangıçtır

●S. YAZ - EGE

Ege Ekici Tütün Piyasası bu yıl 465 liralık başfiyatla, bu nedenle de büyük bir huzursuzlukla açıldı. İzmir'deki açılışta, alışılagelmiş alkışlar, nutuklar yoktu. Ekmeğini, yaşamını tütüne bağlayan tütün ekicisinin öfkesi, Maliye Bakanı Vural Arıkan'ı yuhalayacak kadar büyüktü.

Bakan Arıkan, yuh seslerini duyduğunda, "bunlar parazit, üreticinin memnun olması gerekir" demekten utanmadı. Ege Tütün İhracatçıları Birliği Başkanı Esin Özgener ise 465 lirayı bile fazla buldu. Özal hükümeti tütüne iyi fiyat verildiği yönünde propaganda yapıyor.

Manisa Üçpınar'dan Mehmet Kızıl ise "Yandım, çıra gibi yandım" diyor. Ailesi 10 nüfuslu. Tarım Kredi Kooperatifine 125 bin lira borcu var ve tütününe 60 lira verdiler. İki ton tütünü ancak 120 bin lira ediyordu. Kooperatif borcunu bile karşılamıyor. Üstüne 24 bin lira da gübre borcu var. Akhisar Dağdere'den Mehmet Turgut, 36 Balya tütününden 10 balyası ıskartaya çıkarılırken ağlıyordu. Tütünde çalışan genç kızların, düşünü kurdukları düğün derneklerinden vazgeçerken gözleri yaşlanıyordu. Denizli'de Tahsin Erdem, tütününü 400 liraya satmadı. Valilik önünde protesto da bulundu. Kula'da Yaşar Yüksel, protestoda bulunduğu için tutuklandı.

Bir kilo tütün asgari 550 liraya malolmaktadır. Tütün üreticisi başfiyatın 900-1000 lira olması gerektiğini söylüyordu. Manisa Ziraat Odası Başkanı Hakkı Altınoğlu üreticinin maliyet üzerinde yüzde 30 kar beklediğini açıklamıştı. Ege Üreticiler Kurultayı Başkanı Mehmet Ali Orta, Denizli Ziraat Odası Başkanı Mesut Tellioğlu ve diğer yöneticiler de, üreticinin perişan olduğunu belirtiyorlar.

Verilen 465 lira başfiyattır, yani en kaliteli tütüne verilen paradır. Ama fiyatlar, Aydın'da 100, Muğla'da 150-200, Manisa'da 140 liraya, hatta bazı yerlerde 60 ve 25 liraya bile düştü. Ortalama fiyatın 300 lira olması bile üreticinin elinde ancak ekmek parasını bırakacaktır. Üstelik gübreye yapılan yüzde 60'lık zam, tohuma yapılan zam ve diğerleri düşünüldüğünde üreticinin aldığı paranın, gelecek ürün açısından ne kadar acı sonuçlara neden olacağı anlaşılır.

Ege'de ülke tütününün yüzde 65'i üretilir. İhracatın yüzde 95'i Ege'den yapılır. 260 binden fazla aile tütünde çalışıyor; yaklaşık bir milyon kişidir bu. Ama rekolte sürekli düşmektedir. 1978'den bu yana 160 bin tondan 130 bin tona düşmüştür. Şimdi de yabancı sigara gündeme gelmiştir. Yabancı sigara için Virjinya ve Börley tütünü ya dışardan alınacak ya da büyük işbirlikçiler aracılığıyla yetiştirilecek. Bu durum tütün rekoltesini daha da düşürecek, fiyatlar daha da düşecek, üretici köylüyü perişan edecektir. Köylü bunu biliyor ve şiddetle karşı çıkıyor.

Ama Ege Tütün İhracatçıları Birliği toplantısından sonra açıklama yapan Başkanvekili Necdet Zıhnalı, ithalatı desteklediklerini açıkladı. Ege'deki tütün rekoltesinin yüzde 40'ını piyasa öncesi kapatan ve böylece büyük vurgun vuran tüccar ve işbirlikçi ihracatçılar, şimdi de ithalat yoluyla vuracakları yeni kardan başka birşey düşünmüyor. Büyük ihracatçılar, "köylüye avans verelim, ürününü ihraç edelim" sözleriyle üretici köylüyü borçlandırarak kendilerine daha da bağlamanın peşinde. Bir de, tütünü ucuzdan giden üreticinin banka borçlarının erteleneceği sözleri dolaştırılıyor. Ama üreticiye senetle ödeme yapılacağı da söyleniyor. Bunlar

Arkası 10. sayfada

HABERLER...

● Aralarında İlerici Gençler Derneği temsilcilerinin de bulunduğu 12 ilerici, devrimci örgüt, 14 Mart günü Atina'da bir protesto gösterisi düzenledi. Türkiyeli politik göçmenlerin ve Yunanistan demokratlarının katıldığı gösteride, Diyarbakır ve diğer askeri cezaevlerinde politik tutuklulara uygulanan işkenceler ve toplu cinayetler protesto edildi.

● DİSK'in kuruluşunun 17.yıldönümü çeşitli tarihlerde, Londra, Brüksel, Batı Berlin, Essen ve Paris'de kutlandı. Paris'de yapılan kutlamaya 13 Türk ve Kürt örgütünün çağrısı üzerine 600 kişi katıldı. Toplantıda DİSK Yürütme Kurulu üyesi ve Maden-İş Sendikası Genel Başkan Vekili K.Daysal bir konuşma yaptı. Toplantı boyunca yapılan tüm konuşmalarda Türkiye işçi sınıfının sendikal hak ve özgürlüklerini kazanma savaşımıyla ve idam cezası istemiyle yargılanmakta olan DİSK'li sendikacılarla, işkence altındaki politik tutuklularla dayanışma dile getirildi ve bu dayanışmanın daha da yükseltileceği vurgulandı.

Dünya Sendikalar Federasyonu da, DİSK'in 17. kuruluş yıldönümü nedeniyle kendine bağlı sendikalara bir çağrı yaparak, DİSK davasının durdurulması,tutuklu sendikacıların serbest bırakılması için girişimlerini artırmalarını istedi.

● İngiltere'de Türkiye Barış Hareketini Savunma Kampanyası genişliyor. Kampanyaya 30 İngiliz milletvekili katıldı. Oluşturulan komitenin Genel Sekreteri A.Dikerdem, dünya kamuoyuna ve tüm barışseverlere bir çağrı yaparak babası Mahmut Dikerdem'in yaşamını korumak için dayanışmalarını yükseltmelerini istedi. Öteki Barış Derneği yöneticileriyle birlikte 8 yıl ağır hapis cezasına çarptırılan yiğit ve onurlu barış savaşçısı, Türkiye Barış Komitesi Genel Başkanı Mahmut Dikerdem 68 yaşında ve kanser hastası.

● 8 Mart, Uluslararası Kadınlar Günü'nde, Yunanistan'da politik mülteci olarak bulunan Türkiyeli kadın devrimciler toplantı ve seminerlerle 8 Mart geleneklerini sürdürdüler. Yunanistan Kadın Hareketi OYE'nin birçok ilde düzenlediği toplantılarda, Türkiye'de kadınların durumu ve ilerici kadın hareketi üzerine konuşmalar yaptılar ve zindanlardaki kadın politik tutuklularla dayanışmanın önemini vurguladılar.

● Türkiye Antifaşist Gençliğiyle Uluslararası Dayanışma Günü 16 Mart, Londra, Batı Berlin ve Paris'te kutlandı. Londra'da İGD ile İngiliz Genç Komünistler Birliği'nin düzenlediği geceye 250 kişi katıldı. İGD Genel Başkanı A.M.Sökücü, Türkiye ilerici gençliğinin yiğit savaşımını anlatan bir konuşma yaptı. Toplantı boyunca "Barış, dostluk,dayanışma" ve "İGD yaşıyor,savaşıyor" belgileri yükseldi. Yunanistan'da İGD ve Yunanistan Komünist Gençlik Örgütü-KNE 16 Mart günü ortak bir bildiri dağıttılar. Pire kentinde birlikte bir gece düzenlediler. Geceye 400 kişi katıldı ve İGD Genel Sekreteri A.Taş bir konuşma yaptı. A.Taş'ın demeci Yunanistan ilerici basınında yeraldı. 16 Mart öncesi Atina ve Pire'de özgürlük afişleri yapıştırıldı.

Türkiye Antifaşist Gençliği ve Uluslararası Dayanışma Günü nedeniyle Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu bir mesaj yayınladı. Mesajda;"Türkiye gençliğinin ve halkının askersel rejime karşı insan hakları, özgürlük ve demokrasi için savaşımıyla dayanışmasını bir kez daha vurgular, tüm üye ve dost örgütleri Türkiye'de tüm politik tutukluların salıverilmesi için, demokratik hakların sağlanması için, aralarında Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu üyesi İGD'nin de yer aldığı tüm demokratik örgütlerin yasallığı için Türkiye gençliği ve halkıyla dayanışmasını güçlendirmeye çağırır" deniyor.

Londra'nın cadde ve sokaklarına çok sayıda TKP afişi yapıştırıldı. Afişlerde TKP 5.Kongresini duyuran Atılım'ın Kasım 1983 sayısı zemin olarak kullanılmış. Türkçe belginin yeşil renkte olduğu afişte ayrıca kırmızı renkte, İngilizce "Faşist Cuntaya Karşı Türkiye Halkına Destek Ol!" belgisi yazılı.

● Kürt halkının ulusal bayramı Newroz Danimarka ve Yunanistan'da büyük bir coşkuyla kutlandı. Yunanistan'daki geceyi Türkiye ve Türkiye Kürdistanlı Demokratlar Birliği, Avrupa Kürt Öğrenciler Birliği (Yunanistan bölümü), Irak Öğrenciler Birliği, İran İlerici öğrencileri birlikte düzenlediler. Danimarka'nın başkenti Kopenhag'da Türkiyeli İşçiler Birliği'nin düzenlediği ve KKDK-F, İşçi Gerçeği, Emeğin Birliği örgütlerinin desteklediği ve katıldığı geceye 1300'ü aşkın Kürt ve Türk yurtsever katıldı. Yapılan konuşmalarda Türkiye ve Türkiye Kürdistanında faşist zorbalığa karşı mücadele veren Türk ve Kürt halkı arasındaki dayanışma dile getirildi.

Tütün üreticilerinin...

Başı 9. sayfada

köylüyü rahatlatmaz, daha da perişan eder.

Tarımda oynanan oyun büyüktür. Tahıl üretimi 1,5 milyon ton açık vermiş, ABD'den 200 milyon dolarlık buğday, arpa, mısır alınmıştır. 1984'te açığın 3 milyon ton olacağı söyleniyor. Tarım kredilerinde bir ayda 61 milyar lira düşme oldu. 50 bin ton çekirdeksiz kuru üzüm, 150 bin ton pamuk, 35 bin ton zeytinyağı depolardadır.

Buna neden olan politikaların baş sorumlusu işbirlikçi oligarşi, şimdi de bu durumdan yararlanmak için Özal hükümeti eliyle yeni yasalar ve kararlar çıkartıyor. ABD tekelleriyle ortak, tarıma dalmanın yollarını döşüyor. Süt ithalatı sözleri Ege bölgesinde tepkiye neden oldu. Ama bu, Yaşar Holding'e ait Pınar Süt'ün, sütü, üreticiden 40 liraya alıp 190 liraya satmasına engel olmuyor. Kaldı ki, bir yandan da, Tariş'in başına Özal'ın emriyle Yaşar Holding'in Pınar entegre et kompleksinin genel müdürü Ahmet Çetinbudak atandı.

Ege'de tepki büyük oldu. Öyle ki, oligarşinin basını bile bunu çappıtmak için işe karıştı. Yeni Asır korkuyla "Üretici perişan oldu, tütünde şok" demek zorunda kaldı. Günlerce olaya yer ayırdı. Günaydın istediği kadar "Tütüne politik değil, ekonomik bakalım" başlıklı yazılar yayınlasın, üreticiler işin politik yanını sınıfsal politikalarla bağını giderek kavramaya başlıyor. Tepkiler zındanlardan tarlalara, fabrikalara doğru genişliyor.

Bu adamı iyi tanıyın

Başı 3. sayfada

Yine Hupe, 1961 yılında şöyle yazıyordu: "Bizim için düşmanla psikolojik savaşa girmekten başka bir seçenek yoktur. Üçüncü Dünya Savaşı bir yana, en yakın perspektif soğuk savaşı sürdürmek ve şiddetlendirmektir. İdeoloji alanında, Amerika'nın yeni 'saldırı stratejisi', komünist ülkeleri ideolojik ve politik saldırının asıl alanı durumuna getirebilecek bir biçimde hazırlanmalıdır."(Hupe, Kintner, Possony, A Forward Strategy For America, Amerika İçin İleriye Yönelik Bir Strateji,s.281-282,1981)

Eisenhower, Başkanlıktan ayrıldıktan sonra, Hupe'tan Cumhuriyetçi Komite'ye bağlı "Dış İlişkiler Görev Gücü"nde çalışmasını istedi. Hupe; Nixon ve Ford döneminde İskandinav ülkelerinde büyükelçilik yaptı. ABD'nin NATO'daki baş delegesi olarak çalıştı.

Hupe, 12 Eylül darbesinden dokuz gün sonra Türkiye'ye "özel" bir gezi yaptı. Bu gelişinde Dışişleri Bakanı İlter Türkmen, Dışişleri Bakanlığı Strateji Dairesi Genel Müdürü Taner Baytok, Yeni Forum dergisi başyazarı Prof. Aydın Yalçın, aynı derginin sahibi ve Milliyet yazarı Nilüfer Yalçın, eski dostu Kasım Gülek ve Türk-Atlantik Derneği'nin başlarıyla görüştü.(Cumhuriyet, 22 Ağustos 1981) Ve Hupe, Reagan'ın işbaşına geldikten sonra, Amerikan büyükelçileri arasında yaptığı değişiklikler sonucu, 21 Ağustos 1981'de Türkiye'ye büyükelçi olarak atandı.

Büyükelçi Hupe ve onun İstanbul'daki kolu Amerikan Başkonsolosu Daniel Newberry, cunta partilerinin oluşturulmasında aktif görev aldılar. Hupe ve Newberry, "parti kuruculuğu konusunda adı çıkan her adayla bir görüşme yapmayı görev sayıyor" ve Amerikalıların "bir tek lider adayı üzerinde durdukları" belirtiliyordu. (Milliyet, 8 Mayıs 1983)

Hupe ve Newberry, yalnızca cunta partilerinin kurucularıyla tek tek görüşmekle kalmadılar. Başkonsolos Newberry, aynı zamanda, "yaşı 40'ın altında olan ve istikbal vadeden bazı kişileri de Amerika'ya davet ediyordu."(Tercüman, Yavuz Donat, 1 Mart 1983)

Ayrıca Amerikan Başkonsolosunun İstanbul Ortaköy'deki köşkünde verdiği yemeklere Mehmet Barlas, Nazlı Ilıcak, Prof. Besim Üstünel, İstanbul eski belediye başkanlarından Aytekin Kotil gibileri, SİSAV'cılar, çeşitli politikacılar, gazeteciler ve sanatçılar da katılıyordu. (Milliyet, 25 Mart 1983)

Son olarak, Newberry, yerel seçimlere doğrudan müdahale etti. Yankı dergisine verdiği bir demeçte muhalefet partilerini "yurtsever olmamakla" suçladı, bunların başarısız olması gerektiğini vurguladı. Özal'a açık destek sağladı. (Milliyet, 19 Mart 1984)

Amerikan elçiliğinin Hupe'dan sonraki ikinci adamı, müsteşar Richard Böhm'dür. 1960 yılından bu yana CİA'de çalışan Böhm (Who İs Who İn CİA,CİA'de Kim Kimdir? Sayfa 66, 1968) 1980 yılında Kahire'de görevlendirilen Robert Dillon'ın yerine müsteşarlığa atanmıştı.

Elçilikteki öteki müsteşar Frank Perez, Ortak Güvenlik İşleriyle görevli müsteşar Lucian Heichler, Deniz Ataşesi Robert Glover, Basın Ataşesi John Dennis, Arnold Schiffenberger, İstanbul'daki Başkonsolos yardımcısı Lerdy E.Debold, Amerikan Haberler Merkezi'nin yeni şefi David Arnett, Basın ve Kültür Merkezi Müdürü Dabney Chapman, Eisenhower Vakfı Başkanı ve Carnegie Vakfı görevlisi Nick Ludington, Çalışma Ataşesi Bill Meagher ve CİA ile bağlı Asya-Amerika Hür Çalışma Enstitüsü Türkiye Direktörü Tom Riley- tüm bunlar bu dönem boyunca Hupe'un, politikacılar, gazeteciler, sendikacılar, sanatçılar arasında Amerikancı çevreler oluşturmak için aktif faaliyet yürüten kadrosunun önde gelen isimleridir. Evren-Özal gibilerle ilişkileri ise Hupe'un kendisi yürütmektedir.

Bu sayılanlar ortalıkta dolaşanlardır. Perde arkasındaki asıl yönetmen ise, 1982'den beri CİA'nın Türkiye istasyon şefliğini yapan JAMES A. HİGHAM'dır.(Higham 1975'lerde İran'da CİA-SAVAK irtibat adamı olarak görevliydi ve İran Şahı ile sıkı ilişki içindeydi.)

Bağımlılık zincirlerini...

Başı 9. sayfada

mi bölümlerinin Türkiye'de monte edilmesi biçiminde sürecek. Bu uçak satışının Türkiye'ye maliyeti şimdilik 4,5 milyar dolar. Bu paranın bir kısmını ABD kredi olarak verecek. Daha sonra faiziyle birlikte geri almak koşuluyla. Kredinin bedeli yalnız bu kadar değil. Belki halkımızın kanıyla, ABD'ye her alanda uşaklık edenlerin onu sürükleyeceği, olası bir serüvende ödenecek bu bedel. Ama uçak yapımına harcıyacakları parayı Türkiye öyle kolay kolay karşılayamıyor. Ne yapsınlar? General Dynamics tekeli ve Özal hükümetinin "işbitiren" uzmanları hemen bir çözüm yolu buluyorlar. General Dynamics Türkiye'nin özellikle tarım ürünlerini ve dışsatıma uygun öteki ürünlerini pazarlayabilir. Sonuçta elde edilecek dövizi, General Dynamics F-16'ların karşılığı olarak cebe indirir. Ne güzel! Uçağı satıyor, sonra "sen yoruima ben alırım" deyip elini cebimize atıyor. O yetmiyor, evdeki malı-mülkü (hatta yarınki varlıklarımızı) kendi eliyle satıyor, alacağını alıyor. Ayrıca varılan anlaşmaya göre General Dynamics tekeli, uçakların Türkiye'de üretilecek parçalarının başka ülkelere pazarlanmasını da kendisi yapacak.

Süreci baştan sona izleyin. Geliyor, üretiyor, bize ve başka müşterilerine satıyor, karşılığını ülkemizin ürünlerini pazarlayarak alıyor, topraklarımızı, madenlerimizi, ucuz işgücünü kullanıyor ve gidiyor. Biz ne kazanıyoruz? Ölümden başka hiç bir şey üretmeyen F-16 savaş uçaklarını!Tüm komşularımızın artan kaygusunu!

Gelişmeler, ülkemizin emperyalist tekellerin Türkiye'de ekonomik süreçlere her aşamada damgalarını vurdukları türden bir bağımlılığa doğru gittiğini gösteriyor. Yatırımdan üretime, üretimden pazara, pazardan tüketime, dışalıma, dışsatıma kadar her alanda emperyalist tekellere bağımlılık, onlara ve yerli taşaronlara yeni yağma olanakları! İşte Özal hükümetinin bitirmeye sıvandığı iş budur.

Af hareketini asıl şimdi...

Başı 4. sayfada

Genel politik af istemi yalnızca yerel seçimlerde, Evren-Özal ikilisinin partilerine karşı oy kullanmış yurttaşlara değil, kendine insanım diyen her yurttaşa maledilmelidir. Poliste, cezaevinde , askeri mahkemelerde politik tutuklulara yapılanların insanlıkla bağdaşmadığını her yurttaşa göstermeliyiz. İnsanlar bugünün Türkiyesinde, görüşlerinden dolayı yalnızca kovuşturulmakla, tutuklanmakla, ağır hapis cezalarına mahkum edilmekle kalmıyor, ilerici politik görüşleri nedeniyle, yalnızca bu nedenden, insanlık onurlarını korumak istedikleri için cezaevlerinde barbarca yokedilmek isteniyor.

Buna karşı çıkmak yalnız ilerici olanların, demokrasiyi savunanların görevi değildir. Bu insanım diyebilmenin gereğidir. Kendine insanım diyen her yurttaş genel politik af hareketine sahip çıkmalı, tutuklu yakınlarının hareketini desteklemelidir. İNSANIM DİYEN HERKES GÖREV BAŞINA!

Mamak'da...

Başı 4. sayfada

rinin aranmış olmasına rağmen, bir de İç "Emniyet" Amiri Tacettin Baykal'ın emri üzerine, görevlilerin elleri kelepçeli olan tutukluları, kadın tutuklular da dahil soyarak, bir yandan da coplayarak aramaya kalkıştıklarını anlattılar. Buna karşı koyunca görevlilerin daha da azgınca dövdüklerini aktardılar. Bir tutuklu anası mahkemede oğlunun halini görünce bayıldı. Görevlilerin çılgınca bağırıp çağırmalarına rağmen, salon bir süre tutuklu yakınlarınca işgal edildi.

Seher Fidan-Ankara

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ'NİN UYARISI DOĞRU ÇIKTI
DIŞ İŞLERİ BAKANLIĞI İTİRAF ETTİ

Amerika Türkiye'ye atom roketleri yerleştirmek istiyor

Geçtiğimiz ay Sovyetler Birliği Dışişleri Bakan Yardımcısı Kornienko ile Türkiye Dışişleri Bakanlığı yetkilileri arasında iki ülkeyi ilgilendiren sorunlar üzerinde yapılan görüşmelerden sonra, gazetecilerin "Bu görüşmelerde Türkiye'ye Amerikan nükleer roketleri yerleştirilmesi konusu ele alındı mı ?" sorusuna, Dışişleri Bakanlığı sözcüsü Nazmi Akıman aynen şu yanıtı verdi: "Biz Türkiye'ye nükleer füze yerleştirilmesine karşıyız."

"Karşıyız" sözü bir yana. Olmayan bir şeye karşı da çıkılamayacağına göre, Akıman,planların varlığını kabul ediyor. Böylece resmi bir ağızdan ABD'nin Türkiye'ye nükleer roket yerleştirmek istediği, dolaylı da olsa doğrulanmış oluyor. Pentagon'un Türkiye topraklarına da Pershing ve Cruise nükleer roketleri yerleştirmek istediğini ilk kez Şubat 1982'de, TKP halkımıza duyurdu (Atılım 1 Şubat 1982). TKP o tarihten bu yana bu büyük tehlikeye aralıksız dikkat çekiyor. Şimdi artık Pentagon'un planları saklanamaz duruma geldiği için Dışişleri Bakanlığı da bu planın varlığını kabul etmek zorunda kalmıştır.

Akıman'ın Amerikan planlarına karşı çıkar görünmesine gelince, bu kimseyi rahatlatmamalıdır. Çünkü bir kere Akıman aynı konuşmasında "Bu konuda karar almak NATO'nun yetkisindedir" diyerek, NATO'nun bu yolda alacağı bir karara uyacaklarını daha baştan açıklamıştır. Batı Avrupa'ya yeni nükleer roketlerin yerleştirilmesi kararını alan ve bunu geçtiğimiz yıl sonunda uygulamaya sokan NATO'nun , şimdi, nükleer üstünlük peşinde koşan ve bu nedenle yeni bir nükleer silahlanma turunu başlatmaya hazırlanan ABD'nin dayatması ile, Türkiye için de karar almasını engelleyecek hangi neden vardır?

Üstelik Amerikan Çevik Kuvvetlerine Türkiye'de üs verilmesi konusunda da Dışişleri Bakanlığı hep " karşıyız, NATO kararı isteriz" yollu açıklamalar yapmıştı. Ama sonunda F-16 savaş uçakları projesi karşılığında Ankara bu üsleri ABD'ye verdi. Doğu Anadolu'da yeni Amerikan üslerinin yapımına başlandı. O nedenle Akıman'ın son açıklamasının hükümetin ve generallerin gerçek niyetlerini yansıttığına inanmak için hiçbir neden yoktur.

Gizli pazarlıklar sürüyor

TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu geçtiğimiz Şubat ayı başında halkımıza şunu duyurdu: "Şu anda Türkiye ile ABD arasında yeni gizli pazarlıklar yürümektedir. Washington Türkiye'ye Pershing ve Cruise roketleri yerleştirmek istiyor. Anadolu'da, Kuzey Kıbrıs'da başka üsler kurmak istiyor. Buralara ve eski üslere ayrıca kısa menzilli nükleer silahlar yerleştirmek istiyor. Tüm bu kısa ve orta menzilli nükleer silahlar komşumuz Sovyetler Birliği'ne ve Ortadoğu'daki ilerici Arap ülkelerine karşı yöneltilecektir." (Bak: TKP MK 1.Plenumunda okunan rapor)

Evet, şu anda Dışişleri sözcüsü kamuoyunu yatıştırmaya çalışırken, gizli pazarlıklar sürmektedir. Amerika yukarıdaki isteklerinin kabul edilmesi karşılığında, Ankara'ya olağan yıllık "yardım"ın dışında yüklü miktarda bir para önermektedir. Militarist generaller, hiç de öne sürdükleri gibi "Sovyet tehditi" olduğu için değil, dolar için, yeni silahlar için Amerikan isteklerini kabul etmeye hazırlanıyorlar.

NATO YETKİLİSİ:

«Doğu Anadolu feda edilmeye en elverişli yerdir»

"Doğu Anadolu toprakları üzerinde son derece geniş ve boş arazi mevcuttur. Bu nedenle Cruise ve Pershing'leri Türkiye'ye yerleştirmek askeri harekat yönünden daha uygundur. Zira ilerde sınırlı bir nükleer savaş çıksa ve Sovyetler Birliği sadece bu füzelerin bulunduğu rampaları tahrip için bir harekata girişse o takdirde Türkiye fazla bir zayiat vermeyecektir." 16 Mart 1984 günlü Güneş gazetesinde yer alan bu sözler, Brüksel'deki NATO askeri karargahında görevli K.Freitag adlı bir NATO subayına ait. Doğu Anadolu , emperyalistler ve işbirlikçileri açısından "boş", "feda edilebilir"dir, çünkü orada Kürtler yaşamaktadır. Militarist generaller, Özal'lar , bu şovenistler, dolar karşılığı milyonlarca insanı kurban etmeye hazırdır.

Ama sanılmasın ki bunların amacı Türk yurttaşlarımızı korumaktır. Hayır, kendileri de biliyor ki bir nükleer savaşta topraklarında nükleer silah bulunduran bir ülkenin tüm kentleri, kasabaları, tüm insanları yok olma tehlikesi ile karşı karşıya olacaktır. Nükleer savaşın sınırlısı olmaz. Şimdi şu gerçek apaçık ortadadır: Eğer nükleer bir savaş çıkarsa, Türkiye, yalnızca ve yalnızca topraklarında Amerikan roketleri bulunduğu için tehlikede olacaktır. NATO subayı bunu itiraf etmektedir.

KARŞI KOYMAZSAK EVREN-ÖZAL İKİLİSİ MEMLEKETİ MEZARLIĞA ÇEVİRECEK

Tehlike tüm boyutlarıyla ortadadır. Eğer halkımız Evren-Özal ikilisini durdurmayı başaramazsa, Amerikan Çevik Kuvvetlerinden sonra, şimdi Pershing ve Cruise nükleer roketleri de Türkiye'ye yerleştirilecektir. Ve ondan sonra da, Türk ve Kürt 45 milyon tüm halkın, tüm ülkenin kaderi Washington'daki nükleer manyakların eline kalacaktır. Onlar savundukları "sınırlı nükleer savaş", "ilk nükleer vuruş" doktrinlerini gerçekleştirmek için bir nükleer savaş başlatma çılgınlığına kapıldıkları an, herşey bitecek!

ROKET DEĞİL, İŞ, EKMEK, ÖZGÜRLÜK